

Skatteministeriet

16. marts 2021
J.nr. 2020-8152

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 149 - Forslag til Lov om bemyndigelse til opsigelse af Trinidad og Tobago.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 26. februar 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Dennis Flydtkjær (DF).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Hvad er ministerens overvejelser i forhold til at genforhandle dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Trinidad og Tobago i stedet for at opsige den, og er ministeren enig i, at Danmark burde sidde med gode kort på hånden i en sådan forhandling, da Trinidad og Tobago ved, at alternativet er en opsigelse af dobbeltbeskatningsoverenskomsten?

Svar

De dobbeltbeskatningsoverenskomster, som Danmark har indgået, indeholder i almindelighed bestemmelser, der hindrer, at transaktioner med fysiske og juridiske personer, der er skattemæssigt hjemmehørende i de lande, som overenskomsterne er indgået med, undergives en særlig øget beskatning. Det gælder bl.a. i form af bestemmelser om diskriminationsforbud, der indebærer, at aftalelandene er forpligtet til ikke at diskriminere hinandens borgere og virksomheder gennem nationale skatteregler. Det er fra dansk side et vigtigt princip, som Skatteministeriet står stærkt på i forhandlinger af alle dobbeltbeskatningsoverenskomster. Desuden er det helt sædvanlig praksis, at dobbeltbeskatningsoverenskomster fastlægger kildeskattesatsen på bl.a. udbytter.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Trinidad og Tobago indeholder i artikel 10 en sædvanlig udbyttebestemmelse, som fastlægger en kildeskattesats på 10 pct. for datterselskabsaktier og for øvrige aktier en kildeskattesats på 20 pct. Derudover indeholder dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 24 et diskriminationsforbud, som forhindrer Danmark i fx at afskære fradragsretten på renteudgifter betalt til en kreditor i Trinidad og Tobago.

Som følge af den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst med Trinidad og Tobago er Danmark således p.t. forhindret i at gennemføre de defensive foranstaltninger, som er foreslået ved L 150, og som foreslås at gælde over for lande på EU's liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner (EU's såkaldte "sortliste" over skattelylande).

Formålet med en eventuel genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomsten med Trinidad og Tobago skulle derfor være at ophæve de bestemmelser, der hindrer gennemførelsen af de defensive foranstaltninger, herunder bestemmelsen om diskriminationsforbuddet.

Dette vil dog stride imod den generelle danske forhandlingspolitik på dobbeltbeskatningsområdet, og det må desuden forventes, at Trinidad og Tobago ikke ville være villige til at indgå en sådan aftale.

Forhandling såvel som genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster er desuden en ressource- og tidskrævende proces, som i dag kun iværksættes, når der er væsentlige danske interesser i det andet land, og når der udsigt til at nå til enighed. Der er fra dansk side ikke nogen interesse i at forhandle – eller genforhandle – dobbeltbeskatningsoverenskomster med lande, som ikke har et velfungerende skattesystem. Hertil kommer, at de erhvervsmæssige interesser, der aktuelt er i Trinidad og Tobago, vurderes at være særdeles begrænsede.